

Anskaffelse af en Skruefærge til Store Bælts-Overfarten i Stedet for som paatænkt at forlænge de ældre Færger. Det er en langt større Sum, der her stilles til Raadighed for Administrationen, end der blév foreslaaet ved anden Behandling, og som kan komme de danske Arbejdere til gode. Jeg har nemlig den Opfattelse, som jeg ganske vist ikke har hørt bekræfte af den ærede Ordfører, men som jeg haaber, jeg kan faa bekræftet af den højtærede Minister, at Meningen med denne Bevilling er, at det paagældende Arbejde skal udføres af og kun udbydes til danske Værfter, thi ellers kunde man maaske komme noget galt af Sted med Bevillingen. Jeg haaber, som sagt, at det maa være Hensigten dermed, og jeg vil gerne have den højtærede Indenrigsministers Udtalelse derfor.

Jeg skal dernæst gøre en enkelt Bemærkning til det under Nr. 16 opførte Ændringsforslag, vedrørende en Understøttelse til Enken efter en fhv. Hjelpebold ved Helsingør Lodseri. Jeg kan for saa vidt udtale min Glæde over dette Forslags Fremkomst, som jeg tidligere har haft noget med denne Sag at gøre, men hver Gang af et Par tidligere Marineministre har faaet den bestemte Udtalelse, at det ikke vilde kunne nytte, at den paagældende Enke kom med Andragende om en Understøttelse af Statskassen. Nu ser jeg altsaa, at hun vil faa den alligevel. Det giver mig Haab om, at ogsaa andre Enker, hvis Mænd have staaet i hvert Fald i et lige saa nøje Forhold til Staten som den paagældende, kunne gøre sig Haab om, at de, naar de komme med Andragender om at faa en Støtte af Staten, ogsaa ville kunne faa en saadan tilstaaet. Jeg har i og for sig intet som helst imod, at Staten støtter Enker efter Mænd, som have udført et Arbejde for Staten og udført det tilfredsstillende, og jeg ser i denne Bevilling en Antydning af, at man vil gaa en hel Del videre i den Henseende, end man tidligere er gaaet. Det glæder mig altsaa, at Ændringsforslag Nr. 16 er kommet frem og er tiltraadt af det ærede Finansudvalg.

Bjerre: Jeg takker den højtærede Minister for offentlige Arbejder og Finansudvalget, fordi de have stillet Ændringsforslag under Nr. 22, der gaar ud paa at yde et Tilskud til Forundersøgelser vedrørende elektriske Jernbaner i Jylland samt Tørvemosernes Anvendelse til Fremstilling af elektrisk Strøm. Det drejer sig særlig om, hvorvidt vi til Anlæggelse af en Kraftstation til Drift af elektriske

Baner tør anvende Tørvejord eller skulle bruge Kul. Dette Spørgsmaal er ikke undersøgt tilstrækkeligt, og da en stor Centralkraftstation vil koste 1½ Mill. Kr., er det meget risikabelt dertil at begynde med at anvende Tørvejord, hvis det skulde vise sig ikke at kunne betale sig. Under alle Omstændigheder er det en Sag af stor national Betydning for Danmark at faa undersøgt, om vor Tørvejord kan anvendes til Drift af elektriske Baner og til Frembringelse af Elektricitet til Lys og Kraft baade i Landbruget og til andet Brug. Egentlig burde Staten have gjort et saadant Forsøg, og det burde ikke have været overladt til private. I andre Lande gør Staten Forsøgene, naar det gælder Ting af saa stor Vigtighed, og saafremt Forsøgene give til Resultat, at der er Fordel ved at gaa frem ad den Vej, siger man til Samfundet: Værsaagod, det er prøvet og fundet rigtigt, den Vej kunne I gaa. Her i Danmark plejer man at overlade private at gøre Forsøgene, og saa yder Staten Tilskud.

Jeg er glad over det lille Tilskud — efter min Mening er det kun lille, men det kan jo anvendes til at gøre nogle Forsøg, saa at vi kunne blive noget mere klare over Sagen, end vi ere nu. Jeg kunde altsaa have ønsket et noget større Beløb, men jeg vil slutte med at takke baade den højtærede Finansminister og Finansudvalget for det stillede Ændringsforslag og vil anbefale det høje Ting at stemme derfor.

Ingvard Jensen: Paa Gudhjem Havnebestyrelses og egne Vegne bringer jeg en Tak til Ministeriet og Finansudvalget for de Bevillinger, som ere foreslaaede til Gudhjem Havn. Forudsætningen for Laanet i sin Tid var, at Gudhjem Havn skulde forrente og afdrage de Laan, som den har modtaget fra Statskassen. Desværre er det gaaet der som adskillige andre Steder, at man ikke har været i Stand til at opfylde disse Forpligtelser. At Gudhjem Havns Forhold ere, som de ere, beror særlig paa, at Udgifterne til Anlæget af Baadehavnen ved Gudhjem blev betydeligt større end paaregnet. Overslaget var paa 80,000 Kr., men Udgiften gik op til 130—140,000 Kr., og det Beløb, som altsaa skulde udredes, maatte udredes af det opsparede Beløb for Gudhjem gamle Havn tillige med de aarlige Beløb, som maatte indvindes. Men derved er Havnen bleven saaledes stillet, at den, naar den skulde betale Renter og Afdrag af det stipulerede